

103 DEMAGOGISCHE UMTRIEBE.

Saima n:o 20 15. V 1844

Vasa Tidning, som stundom varit icke just högligen fallen för smicker mot könet, har under titeln »Qvinnans Ack»! ordentligen biktat sina tycken. Saima vågar icke för sina sköna läsarinnor – de finnas väl? – upprepa, hvad alla dessa Ack! skulle hafva att betyda. Men bikten skall säkert icke så omildt falla på deras rosenörhinnor – om de älskvärda behaga låta sina ögons strålar falla på Saimas anmärkningar till denna utgjutelse. Den lyder till den sjuttonåriga: »Ack om jag finge kyssa 10 dig»! till jungfrun vid tjugu år: »Nu beklagar jag dig»! till henne vid tjuguåttå år: »Nu är jag rädd för dig!» till den fyratioåriga: »Nu tycker jag om dig»! ett decennium derefter: »Nu älskar jag dig»! ännu ett decennium sednare: »Nu vördar jag dig»! och efter tio år: »Nu begråter och saknar jag dig»!

Betänken i älskvärdaste, hvart denna oerhördt revolutionära anda hos det manliga könet måste leda! Tidningarne äro allmänna opinionens organer, det står tydligen skrifvit på Saimas fjerde spalt i dagens nummer. Nå väl, hurudan visar sig denna allmänna opinion i den citerade artikeln? Låt oss glömma, att någon bland dem, någonsin och någonstädes kunnat glömma, att ert ack! endast kan hafva en enda betydelse. Men att förneka allmakten af er tjuvningsförmåga under nära två tiotal år af ert eteriska fjärlisli! Att först vid det femtonde försäkra: »Nu älskar jag dig»! Och det oerhördaste, att af era sjutton år begära blott en kyss! – Nej det går för långt. Det är icke blott ett brott mot era behag, det hotar ju med intet mindre än att åter göra jorden öde och tom. 20

Men trösten er, sköna tärnor! Allmänna opinionen har klarligen uppgjort räkningen utan värden. Det är så genomskinligt som den klaraste vårluft, det är så öppet som era ömma hjertan. Hvem är det som bestämmer opinionen? Pluraliteten? Nå väl, Finland räknar ju 40 tusen qvinliga purpurläppar mera, än på den vederstyggliga pipan sugande manliga. Eller den öfverlägsna förmågan? Har väl någon med erfarenhet i saken någonsin bestridt att den tillhör Eder? Allmänna opinionen har ju också ett annat vehikel än pennan. 30

Lyckligtvis finnes denna den allmänna opinionens organ, och ännu lyckligare, den är fri från all annan censur, än den den sjelf utöfvar. Den har framför pennan ursprunglighetens företråde och hvasshetens och – snabbhetens och outtröttlighetens, då den meddelar alla de söta opinionerna i era skönlockiga hufvuden. Bekant måste det vara er, älskvärdaste, att orsaken till dess rörlighet varit föremål för de djupaste forskningar, att t. ex. Jean Paul ansett denna opinionsorgan hafva äfven den bestämmelse som trädens löf, att nemligen genom jemn vibration befordra luftvexling och rena jordatmosferen, att samma man velat finna ett bevis för styrkan af denna naturbestämmelse i er melodiska tungas kraft att icke hejdas i sin fart af det varmaste the och kaffe, utan tvärtom dervid gifva prof på ökad spänstighet. – Ja hvad hafva väl mot en sådan opinionsorgan all verldens pennor att betyda? 40

Och hvad böra väl dessa pennor, nedskrifva annat än denna er snälla tungas bud och befallningar? Endast ur ert köns så älskvärda eftergifvenhet kan det förklaras, att opinionsyttringar så revolterande som Vasa Tidnings vågat uttala sig. Det bör dock för all framtid vara strängeligen förbudet. Ty karlarne äro lätt ledda vid näsan – det veten i älskvärda sjelfva allrabäst – och ingen kan ansvara för, hvart ett sådant revolutionärt bearbetande af den manliga opinionen slutligen 50

kunde leda. Alltså – en stark opinionsyttring å ert täcka köns sida bör ju för dess hellre nedslå den demagogiska Tidningens Umtriebe och med detsamma alla det otäcka könets protester mot era behags i årtusenden pröfvade rättigheter. Det är i största hemlighet Saima vågar anförtro er, att hon har giltiga skäl anse flera landets Tidningar anstuckna af samma demagogiska anda. De böra derföre nedslås alla, alla; ingen enda bör skonas – utom Saima, som genom denna artikel högtidligen protesterat mot allt deltagande i deras förfärliga stämplingar. Blygsamt påminner hon, att endast hon förtjenar understödjas af den mäktiga och dock så älskvärda organ, som uttalar era opinioner. Och ho kan henne då förderfva!

104 HUNDRADE MINNEN FRÅN ÖSTERBOTTEN ...

Saima n:o 21 23. V 1844

Hundra de Minnen från Österbotten af S. E. W-n är titeln på ett i Sverige utkommande arbete af en landsmanninna, till hvars signatur vi endast våga sätta bokstäfverna *ackli*, för att icke förråda hemligheten och likväl hjälpa läsaren ett stycke på vägen – ty läsarinna gissar sig lätt fram utan allt understöd. Arbetet är anmaldt till Subskription. Det kommer att utgöra 3 band, å 1 Rub. 80 Kop. B-co Assign. bandet.

Titeln påminner om Tusen och en natt. »Öfverskrifter öfver åtskilliga kapitel,» som åtfölja Subskriptionsanmälan, för att gifva Subskribenten en föreställning om skriftens innehåll, visa äfven, att detta har den likhet med den vidtkända österländska samlingens att utgöras af historier. Olikheten består deri, att de Österländska som man vet äro en liten smula hopblåsta, men vår författarinna lofva att omfatta fast verklighet. Åtminstone antydes detta af Öfverskrifter sådane som: »Kejsar Alexanders resa,» »Gustaf d. IV Adolfs resa och Timmingen,» »Franzéns barndom,» »Keckman,» »Niska och Wacklin,» »Kivi Daniel och Enkans åker,» »Moster Stina.» Isynnerhet synas berättelserna röra sig kring Uleåborg, om icke *ett* namn, som betecknar alla barns buse i Kuopio, bör anses tillkännagifva, att äfven denna stad är ihågkommen. Dock gifvas äfven allmänare titlar såsom: »Fattiggräfölet,» »Fiender bli vänner i olyckan» o. s. v. På rikedom af ämnen finnes här, som synes, ingen fattigdom. Anmälan ger för öfrigt tillkänna, att under de nog speciela titlarne döljes »en blick på de ofta sällsamma uppträden, som förefallit i den höga norden under det sistförflutna halfva århundradet.»

Vi hafva uppdrag hänvisa bugade Subskribenter i Kuopio till H-r Roerings salubod, der Subskriptionsanmälan är inlemnad.

105 FIENDERNE.

Saima n:o 21, 22 och 23 23. och 30. V, 6. VI 1844

1.

Kaptenen var ännu en rask medelålders man, och han led derföre så mycket mera af sin tvungna översamhet. Gerna hade han ännu stått bland de tappre vid Toivola, i hvilkas leder han äfven med heder förvärfvat den blygsyr, i ena benet, som nu gjorde honom till invalid.